

EUROWEEK

Rankweil, Rakousko

26. 9. – 2. 10. 2019

EUROWEEK 2019

RANKWEIL

RAKOUSKO

Höhere Technische Bundeslehr- und Versuchsanstalt
Rankweil

učitelé:

Pavel Kraus

Jan Zítek

studenti:

Adéla Bártová
Marie Kotorová
Anna Nová
Olga Titová

Hana Blatská
Štěpán Lisý
Anna Natalie Strolená
Barbora Voříšková

Účastnické školy

Belgie	Institut de la Sainte Union, Kain
Bulharsko	Lycee bilingue "Romain Rolland", Stara Zagora
Česko	Gymnázium a SOŠ Rokycany, Rokycany
Dánsko	Kalundborg Gymnasium, Kalundborg
Estonsko	Mustamäe Gümnaasium, Tallinn
Finsko	Oulun Lyseon Lukio, Oulu
Holandsko	Theresialyceum, Tilburg
Chorvatsko	IX. Gimnazija, Zagreb
Itálie	Conservatorio Santissima Annunziata, Empoli
Litva	Rietavo Lauryno Ivinskio gimnazija, Rietava
Lotyšsko	Gulbene Gymnasium; Gulbene
Lucembursko	Athénée de Luxemburg, Luxemburg
Maďarsko	Kanizsai Dorottya Grammar School, Szombathely
Malta	G.F. Abela Junior College, Msida
Německo	Geschwister-Scholl-Gymnasium, Sangerhausen
Portugalsko	Escola Secundaria Alcaides de Faria, Barcelos
Rakousko	Höhere Technische Bundeslehrund Versuchsanstalt, Rankweil
Rumunsko	Colegiul Național "Moise Nicoară", Arad
Slovensko	Gymnázium Jána Holého, Trnava
Slovinsko	Gimnazija in ekonomska srednja sola, Trbovlje
Španělsko	IES Narcís Monturiol, Figueres
Švédsko	Calmare Internationella Skola, Kalmar
Velká Británie	Aquinas College, Stockport

Co je Euroweek...

Euroweek je mezinárodní setkávání učitelů a studentů zemí Evropské unie.

Počátky Euroweeku sahají do roku 1992, kdy belgický učitel Jean-Pierre van Wijnsberghe vytvořil základní koncept tohoto projektu a v tomto roce se také v Belgii první ročník Euroweeku uskutečnil.

Počínaje tímto rokem se sjíždí do jednoho z hostitelských měst skupiny studentů a pedagogů z jednotlivých zemí Evropské unie. Každá země je vždy reprezentována jednou střední školou.

S postupným rozšiřováním Evropské unie rostl i počet škol, zastoupených v projektu. Jak je pro celý projekt typické, školy se do Euroweeku připojují na základě osobních vazeb mezi pedagogy jednotlivých zemí. Ilustrativní je v tomto směru i připojení Gymnázia a SOŠ Rokycany. K účasti na celém projektu byla naše škola vyzvána prostřednictvím našich dlouholetých slovenských přátel z Gymnázia Jána Hollého v Trnavě.

Konkrétní program týdenního setkání je vždy plně v kompetenci hostitelské školy. Některé body programu přitom ovšem zůstávají neměnné. Tradičně se tak uskutečňuje mezinárodní bufet, kde na jedné ploše představují jednotlivé delegace typické národní pochutiny. Dalším stabilním bodem programu jsou předem připravená folklórní (hudební, dramatická,...) vystoupení jednotlivých delegací. Pravidelně bývají do programu zařazovány diskuse studentů k daným tématům, návštěvy hlavního města hostitelské země, prohlídky kulturních či přírodních zajímavostí v okolí.

Účast na projektu přináší studentům neocenitelné zkušenosti. Jak v oblasti vzájemného poznávání a respektování kulturních odlišností v rámci jednotlivých evropských zemí, tak v bližším poznání běžného života v hostitelské zemi. Je totiž pravidlem, že žáci jsou po dobu Euroweeku ubytováni v rodinách žáků hostitelské školy a mohou se tak po skončení oficiálních částí programu lépe seznámit i s dalšími stránkami života v navštívené zemi.

Tento projekt dává studentům také možnost praktického ověření, procvičení a porovnání jejich jazykových znalostí, a to především při přípravě různých workshopů, moderovaných diskuzí a také při běžné komunikaci v hostitelských rodinách.

A co Euroweek není...

Není to typ projektu, tak jak je dnes známe z celé řady pravidelně vyhlašovaných operačních programů. Ačkoli beze zbytku naplňuje myšlenky, na kterých EU původně

vznikla, je paradoxem, že nikdy nebyl ani částečně z prostředků unie financován. Nikdy se totiž nevešel do administrativně vytvořených škatulek programů a výzev a možná je to pro jeho fungování a vyhlídky do budoucna i dobře.

Není tedy projektem z povinnosti, není to projekt uměle vytvořený ve snaze využít bohatých prostředků unijních fondů. Stojí na dobré vůli, ochotě a pracovitosti konkrétních učitelů, kteří rozumějí ideám, na kterých tento projekt vznikl, a kteří dokážou jednou ročně na dobu jednoho týdne přeměnit tyto myšlenky v realitu.

Není to projekt formální, nepotřebuje tedy plnit a dokazovat udržitelnost. Přesto se na letošním setkání v rakouském Rankweilu domluvil harmonogram hostitelských zemí dokonce na dalších sedm let dopředu. Z těch nejbližších ročníků to bude v roce 2020 anglický Stockport a v roce 2021 švédský Kalmar.

A nepotřebuje ani monitorovací zprávy. Dostatečnou zpětnou vazbou jsou názory studentů, kteří se Euroweeeku zúčastnili. Posuďte sami.

Pavel Kraus

Euroweek očima studentů

Den první - průvod vlajek, zahajovací ceremoniál a odpolední procházka městem

Jak všichni víme, Euroweek je setkání studentů z většiny evropských zemí. Proto je pochopitelné, že první den našeho programu zahájil průvod vlajek. Všechny delegace se sešly v hale hostitelské školy, zvolil se vlajkonoš výpravy a vyrazilo se. Za doprovodu místní kapely hrající na dechové nástroje jsme procházeli městem Rankweil. Podle německé abecedy se naše delegace ocitla téměř až na konci celého průvodu za delegací ze Španělska. Celý průvod jsme zakončili ve Vinomnaaal.

Všechny vlajky usazeny ve stojanech na podiu a nás vítají moderátoři programu. Oba dva jsou bývalí účastníci Euroweeku, takže vědí, co nás čeká. Po prosloveh starostky města, ředitelky školy a bývalé rakouské europoslankyně přišlo taneční vystoupení místní taneční školy. Všechny země byly představeny krátkým videem s fotografiemi památek a delegací. Včelka Mája rozezpívala nejen nás, ale i naše kamarády ze Slovenska. Dopolední program završil oběd formou bufetu.

Odpoledne nás čekala prohlídka města. Byli jsme však rozděleni do různých skupin, abychom se mohli seznamovat s jinými lidmi. Ve skupinách jsme tedy procházeli městem a plnili různé úkoly. Hádali jsme počet

dobrovolníků v hasičském sboru, počítali schody v místní kapliče nebo jsme hádali, jak je daleko Švýcarsko. Jedním z úkolů byl i letní curling. Měli jsme za úkol trefit destičku s určitým počtem bodů. Nejlepší pokus ze tří se započítal do celého skóre týmu. Celou hru jsme zakončili ve škole, kde náš den začal i skončil. A to mezinárodním bufetem....

Štěpán Lisý

Den první – mezinárodní bufet

Jídlo. Pro některé obyčejné zahnání hladu, pro některé kulturní zážitek. I proto se jedno odpoledne z bohatého programu Euroweeku, které nám připravilo rakouské město Rankweil, věnovalo právě jídlu. Každá země si již doma připravila jídlo, které je pro ni typické a nejlépe představí tradiční kuchyni ostatním zemím. Naše delegace vsadila na jistotu. Do Rakouska jsme vezli chodské koláče, povídkové buchty, bramborový hluchec nebo štrůdl. Chybět nemohly ani lázeňské oplatky nebo bábovka. Jediné, co chybělo byla láhev Kofoly, která se nám bohužel při cestě vlakem nějakým záhadným způsobem rozbila a vylila. Naštěstí jsme jídlo vezli v plastových krabičkách, takže neztrácelo na kvalitě ani na chuti. Samozřejmě bylo předem zhodnoceno a zkontrolováno tou nejdůležitější porotou, tedy pány učiteli. Všechno ale naštěstí náročnou kontrolou prošlo a my už se těšili, co na naše pochoutky asi řeknou ostatní země.

Celkově pak odpoledne probíhalo následovně. Každý stát si v rychlosti připravil svůj stůl, který vyzdobil vlaječkami a ubrusy. Poté se každá delegace rozdělila a vždy jedna část zůstala u stolu, kde představovala jídlo našim novým zahraničním kamarádům, druhá půlka pak šla ochutnávat. A tak jsme během jednoho odpoledne ochutnali italské sýry, holandské sušenky, švédské kuličky, maďarské klobásky nebo španělskou omeletu. Já jsem šla spíše po slaných věcech, tudíž jsem ochutnala snad všechny sýry, které se tam vyskytovaly a neměly chybu! Všechno jídlo bylo opravdu výborné, ale myslím, že budu mluvit za všechny, když řeknu, že následná večeře v rodinách stačila opravdu malá.

Musím říct, že navázat s někým kontakt právě při mezinárodním bufetu nebyl žádný problém. Stačilo se jen zeptat člověka, který u jídla seděl, co mi doporučí a už jsme si povídali. Celková atmosféra byla skvělá. Na začátku jsem měla trochu obavy, že se všechno naše jídlo nesní, ale nakonec jsme sklidili úspěch a prázdné talíře.

Jídlo spojuje. Tvrzení, které mohu po našem bufetu jednoznačně potvrdit.

Anna Natalie Strolená

Den druhý – folklórní vystoupení

Druhý den naší návštěvy malebného Rankweilu se nesl v duchu poznání ostatních kultur prostřednictvím vystoupení. K reprezentaci našeho národa jsme nemohli zvolit jiný, lepší způsob, než ten nejtradičnější.

Celý dopolední program se konal v moderním konferenčním centru v samém srdci obce.

Předcházely mu zběsilé přípravy, poslední úpravy kostýmů i účesů, focení a natěšené pohledy všech studentů i učitelů. Usadili jsme se na svá místa a očekávali příchod prvních účinkujících na scéně.

Tuto výsadu měla hostitelská

země, tedy Rakousko. Kluci a děvčata v kostýmech pro ně typických předvedli taneční vystoupení, působivé a velmi legrační. To samé se ovšem nedalo tvrdit o Belgii. Velmi bizarní zpěv doprovázený ještě podivnějším hudebním klipem moc ovací nesklidil. Když se dostalo v abecedě na písmenko C, tréma rázem eskalovala do obřích rozměrů.

Pro náš výstup jsme zvolili svižnou polku doprovázenou tradiční písní „U Rokycan černý les“ a samozřejmě doplněnou o překrásné pestrobarevné kroje. Okamžik to byl krátký a o to intenzivnější. Obrovsky jsme si to užili, z pódia jsme odtančili za hlasitého potlesku a s úsměvem na rtech.

Od tanců přes scénky až po zajímavostmi nabitě prezentace, každé představení bylo něčím speciální. Nás posléze polila vlna radosti a utvrdili jsme se v tom, že tohle je teprve začátek něčeho skutečně výjimečného.

Marie Kotorová

Den třetí – život v rodinách

Důležitou součástí Euroweeeku není pouze komunikace s vrstevníky z jiných evropských zemí, ale i život v hostitelských rodinách. Mnozí účastníci byli proto před akcí a hlavně na cestě plni obav. Sednu si se svou hostitelskou rodinou? Budou na mě milí? Nepokazím to? Domluvím se s jinými studenty, se kterými budu po dobu Euroweeeku bydlet, pokud tam nějací budou? Tyto a jiné otázky nám vrtaly hlavou pořád dokola. A čím víc jsme se blížili k Rankweilu, tím víc jsme byli nervózní. Snad největší napětí jsem cítila před vstupem do školy, kde nás měli naši hostitelé vyzvednout. Kontaktovali nás předem, tudíž jsme byli alespoň trochu připraveni na toto setkání.

Ukázalo se, že já jsem se neměla čeho obávat. Nejenže se můj hostitel účastnil minulého Euroweeeku v Belgii, ale i celá jeho rodina mluvila plynule anglicky. Spolu se mnou byla také ubytována zástupkyně slovenské delegace, což mně taky velmi ulehčilo komunikaci. Někteří z naší delegace však byli ubytováni jednotlivě, a jiní naopak až v pětičlenných skupinách. Shodli jsme se na tom, že první večer byl nejtěžší, ale jakmile jsme se oťukali a prolomil se led trapného ticha, šlo to dál většinou hladce.

Pátek jsme skoro celý trávili s jinými studenty, tudíž s rodinami jsme strávili pouze ráno a večer. Naštěstí bylo pro účel sblížení se s hostiteli v programu vyhrazeno místo na rodinné sobotní odpoledne. Každý tedy má svoje jedinečné zážitky. Někteří si udělali výlet do blízkých malebných městeček. Já jsem

si užila krásy Feldkirchu, kde můžete najít například dech beroucí kostel, středověké domky či dominantu města - hrad Schattenburg. Někteří navštívili město Bregenz, vyšli si menší túru nebo navštívili trhy. Mnozí účastníci Euroweeeku se také objevili večer na místních Oktoberfestech (každá vesnice či město totiž pořádají vlastní), samozřejmě za účelem sblížení se s místní kulturou.

Další den jsme byli odděleni nejen od svých spolužáků, ale i od hostitelských rodin. Jednalo se totiž o den výletů v internacionálních skupinách. Zatímco někteří zdolávali místní

vrcholy, naše trasa zahrnovala prohlídku krásného města Lindau, což mi velmi vyhovovalo. Jelikož všechny výlety byly docela časově náročné, a některé i celodenní, dostali jsme svačiny od našich “host-rodiců”. V pondělí, den diskuzí, workshopů a sportovních aktivit, a úterý, den zájezdu do čtyř německy mluvících zemí, jsme se s rodinou viděli taky pouze ráno a večer. Přesto jsme se velmi sblížili, po večerech například mnozí hráli stolní hry či si jenom povídali. Samozřejmě ne všechny rodiny byly zapálené do komunikace, ale řekla bych, že tito lidé byli spíš výjimky.

Loučení s rodinou se mi zdálo snad ještě horší než stres z prvního setkání. Tento pocit nebyl výjimečný pouze pro mě. Mnozí z nás si

své hostitele oblíbili, jelikož byli většinou velmi milí, starali se o nás po celou dobu pobytu v Rakousku, vždy nám pomohli, pokud jsme měli nějaký problém a byli ochotní s námi komunikovat. Můžu s jistotou říct, že je život v hostitelských rodinách jednou z nejdůležitějších částí tohoto zážitku, která ovlivňuje i celkový dojem z akce. Můj byl naštěstí velmi pozitivní.

Olga Titová

Den čtvrtý - diskuze, workshopy a sportovní aktivity

Předposlední den byl stejně nabitý, jako dny před ním. Na osmou hodinu jsme se všichni účastníci setkali ve škole a pak jsme se rozešli do různých učeben, podle toho, na jaké workshopy jsme se zapsali. Měli jsme na výběr diskuzi o změnách klimatu, mohli jsme se seznámit s elektronikou a vyrobit si blikajícího smajlíka, vytesat výrobek ze dřeva, anebo se fyzicky vybit ve sportovních aktivitách.

Já jsem se v návalu lidí zapsala na první workshop, který jsem viděla. Na programu jsem měla diskuzi o klimatických změnách, elektronický workshop a sportovní odpoledne.

Velké téma životní prostředí nesmělo chybět ani na Euroweeku. V malých skupinkách, složených ze studentů různých národností, jsme mluvili o tom, jak bychom mohli přispět ke

zlepšení životního prostředí. Vymýšleli jsme konkrétní řešení, například používat veřejnou dopravu místo každodenního ježdění autem. Své nápady jsme pak prezentovali před ostatními skupinkami a na konci dne i před všemi účastníky Euroweeeku. Diskuze byla dobře zorganizovaná a myslím si, že se nikdo nenudil.

Při elektronickém workshopu jsme využili svou manuální (ne)šikovnost. Pomocí drátků, které jsme přivařovali k destičce pokryté z jedné strany mědí, jsme rozblikali LED žárovku. Poté jsme si vyrobili smajlíka s blikajícíma očima a svítícím nosem. Při všech úkonech nám byli

nápomocní žáci školy. Ačkoliv vůbec elektronice nerozumím a vlastně ani nevím, jak popsat výrobu mého smajlíka, workshop mě bavil. Byla to příjemná změna dělat něco manuálně.

Po skončení programu jsme měli dvě hodiny volno. Došli jsme si na oběd do školní jídelny, kde jsme ochutnali specialitu z Vorarlbergu „Riebel“, což je pokrm složený z kukuřičné mouky, mléka a másla, podávaný s jablečným pyré. Naší a slovenskou delegaci ale tento oběd neuspokojil, a tak jsme zamířili do McDonald's.

Odpoledne mě čekaly sporty. Opět jsme byli rozděleni do skupinek. Při první aktivitě jsme skládali pexeso. Museli jsme si zapamatovat obrázky na našich kartičkách a pak doběhnout z našeho stanoviště do prostředního kruhu, kde jsme směli otočit pouze jednu kartičku. Docela jsme se při tom naběhali. Dále jsme hráli piškvorky, kde se ukázala pánská soutěživost. Pak jsme skákali nebo leželi na trampolíně, a nakonec jsme hráli florbal a badminton.

Po skončení všech aktivit jsme se shromáždili ve školní aule, kde všichni prezentovali výsledky diskuze o životním prostředí.

Na závěr jsme zpívali hymnu Euroweeeku.

Tento den byl velmi nabitý a dlouhý, ale aktivity byly dobře zorganizované a studenti i učitelé, kteří nás provázeli při workshopech byli milí. Myslím si, že i ostatní členy naší výpravy program bavil.

Adéla Bártová

Den pátý – výlet po čtyřech zemích

Jedna z posledních aktivit Euroweeku byl výlet po 4 státech. Za dopoledne jsme totiž navštívili Rakousko, Lichtenštejnsko, Německo a Švýcarsko. Byli jsme rozděleni do několika autobusů tak, aby nikde nebyla celá delegace z jednoho státu spolu, a to byla skvělá příležitost seznámit se s dalšími účastníky. Každý autobus měl svého průvodce, který nás provázel po celý den.

Rankweil leží ve Voralbergu velmi blízko u hranic, a tak cesta do Lichtenštejnska vůbec netrvala dlouho. Navštívili jsme hlavní město Vaduz, kde nás hned po příjezdu přivítal výhled na vaduzský hrad, který je postavený na skále nad městem.

Dále jsme pokračovali do Švýcarského St. Gallen, které je velmi bohaté co se historických památek týče. Městu vévodí klášter Sankt Gallen, který je zapsán na seznamu světového dědictví UNESCO. Poslední zastávkou dne byl Friedrichshafen u Bodamského jezera, kde jsme se podívali do muzea vzducholodí Zeppelin. V muzeu je vystavena největší letecká kolekce na světě, ale také výtvarná kolekce spojená s umělci, kteří se za dob války přesunuli do oblasti kolem Bodamského jezera.

Celkově se poslední výlet na Euroweeku moc povedl, a to nejen díky krásnému počasí a přátelské skupině lidí, ale hlavně vynikajícím průvodcům. Rozhodně to byl pro většinu z nás zážitek, ne každý může totiž říct, že za půl dne navštívil 4 státy!

Hana Blatská

Den pátý – farewell party

Dne 1.10. 2019 po náročném, ale zajímavém „4 country tripu“, se všichni účastníci Euroweeeku sešli v Rankweilu ve Vereinhaus, nedaleko nádraží, a společně oslavili skvěle užitý týden. Budova, kde se večírek konal, byla otevřena už od 19:00 hodin pro ty, kteří se nemohli oslavy dočkat. Většina lidí dorazila ale kolem 20:00. Každý dostal od pořadatelů zdarma 3 nealkoholické nápoje. Bylo možné zakoupit si i místní pivo, pokud bylo žákům 16

let a více. Sál se pomalu začal plnit lidmi již v půl 8, kdy česká a slovenská delegace ovládala taneční parket. Žáci mohli zavzpomínat na uplynulý čas strávený spolu díky fotografiím, které byly promítány v pozadí podia. Atmosféra se více a více uvolňovala, stala se velice přátelskou. Někteří učitelé neváhali a vášnivě tancovali také.

Konec akce se neobešel bez slz, mnoha objetí a přání k šťastnému návratu zpět domů, kdy všichni doufali, že se zase jednou setkají.

Anna Nová